

Antrasis pagrindas grindžiamas Bendrajam Teismui pateiktų įrodymų iškraipymu. Šiais įrodymais apibūdinama faktiškai įgyvendinta EDF kapitalo restruktūrizavimo priemonė ir jais remiantis negalima nustatyti tariamo atleidimo nuo mokesčio, kurį nustatė Bendrasis Teismas.

Trečiasis pagrindas grindžiamas atidais ir nešališko nagrinėjimo pareigų, nustatytų neseniai suformuotoje Teisingumo Teismo jurisprudencijoje, visų pirma 2007 m. rugsėjo 20 d. Sprendime *Frucona Košice* (C-300/16 P), pobūdžio ir apimties nepaisymo; dėl to Bendrajam Teismui buvo pateikta rašytinių pastabų.

Ketvirtasis pagrindas grindžiamas tuo, kad Bendrasis Teismas nesilaikė pareigos motyvuoti tiek atsižvelgiant į nagrinėjamos priemonės vertinimą, tiek į tai, kad nebuvo aptarti ieškovės argumentai, pagrįsti Sprendimu *Frucona Košice*.

Galiausiai papildomai pateiktas pagrindas grindžiamas teisės klaida nurodytą pagalbą vertinant kaip naują pagalbą, nors ji turėjo būti laikoma esama pagalba.

(¹) OL L 34, p. 152.

2018 m. balandžio 9 d. Italijos Respublikos pateiktas apeliacinis skundas dėl 2018 m. sausio 25 d. Bendrojo Teismo (penktoji kolegija) priimto sprendimo byloje T-91/16 *Italija / Komisija*

(Byla C-247/18 P)

(2018/C 182/21)

Proceso kalba: italų

Šalys

Apeliantė: Italijos Respublika, atstovaujama G. Palmieri, padedamos *avvocato dello Stato* P. Gentili

Kita proceso šalis: Europos Komisija

Apeliantės reikalavimai

— Italijos Respublika, remdamasi Teisingumo Teismo statuto 56 ir 58 straipsniais, prašo Teisingumo Teismo panaikinti 2018 m. sausio 25 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą byloje T-91/16, iškeltą 2018 m. sausio 29 d. Bendrojo Teismo buvo prašyta panaikinti 2015 m. gruodžio 17 d. Komisijos sprendimą, iškeltą 2015 m. gruodžio 18 d., susijusį su Europos socialinio fondo paramos, skirtos veiksnių programai Sicilijos regionui, sumažinimu. Ši veiksnių programa patenka į Bendrijos paramos sistemą, skirtą struktūrinei Bendrijos paramai prie 1 tikslo priskirtiems Italijos regionams (POR Sicilija 2000-2006). Apeliantė taip pat prašo panaikinti minėtą Komisijos sprendimą.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Italijos Respublika pateikė apeliacinį skundą Teisingumo Teismui dėl 2018 m. sausio 25 d. sprendimo byloje T-91/16, kuriuo Bendrasis Teismas atmetė Italijos ieškinį dėl **2015 m. gruodžio 17 d. Komisijos sprendimo C(2015) 9413, iškerto 2015 m. gruodžio 18 d., susijusio su Europos socialinio fondo paramos, skirtos veiksnių programai Sicilijos regionui, sumažinimu. Ši veiksnių programa patenka į Bendrijos paramos sistemą, skirtą struktūrinei Bendrijos paramai prie 1 tikslo priskirtiems Italijos regionams (POR Sicilija 2000-2006).**

Pirmasis pagrindas susijęs su Reglamento Nr. 1260/99 (¹) 39 straipsnio, Reglamento Nr. 438/[2001] (²) 4, 6 ir 10 straipsnių, SESV 317 straipsnio bei įrodinėjimo naštos principo pažeidimu.

Bendrasis Teismas nenurodė, kad iš pačių jo nustatytų faktinių aplinkybių matyti, jog minėta procedūra, kurią Komisija pradėjo 2008 m., buvo susijusi su išlaidomis, jau patikrintomis 2005 ir 2006 m., ir kurių atžvilgiu pažeidimų nebuvo nustatyta; be to, neatsirado naujų faktinių aplinkybių.

Antrasis pagrindas susijęs su Reglamento Nr. 1260/99 39 straipsnio, Reglamento 1083/2006⁽³⁾ 100 straipsnio, Reglamento Nr. 1303/2013⁽⁴⁾ 45 straipsnio ir gero administravimo, rungimosi ir pasitikėjimo principų pažeidimu.

Nenurodydamas priežasčių Bendrasis Teismas nusprendė, kad pataisymo procedūra, per kurią Komisija iš esmės veikė taip, kad privalomas šešių mėnesių terminas galutiniam sprendimui priimti, kuris pradedamas skaičiuoti nuo išklausymo momento, būtų pradėtas skaičiuoti nuo jos pačios nustatyto momento (tai visiškai panaikino jo privalomąjį pobūdį), pagrįstai truko daugiau nei septynerius metus.

Trečiasis pagrindas susijęs su Reglamento Nr. 12060/99 39 straipsnio 2 ir 3 dalių, Reglamento Nr. 438/2001 10 straipsnio pažeidimu ir faktinių aplinkybių iškraipymu.

Bendrasis Teismas pripažino, kad šiuo atveju nurodytas klaidų lygis labai skiriasi kai kalbama apie laikotarpius iki ir po 2006 m. gruodžio 31 d., ir kai kalbama apie išlaidas, susijusias su „atitinkamais“ arba kitais projektais. Tačiau jis nepagrįstai nusprendė, kad teisingas pataisymas, pagrįstas vienodo 32,65 % klaidų lygio, vienodai taikomo visiems programos metams ir visų rūšių projektams, ekstrapoliavimu. Taip buvo pažeisti pataisymo proporcingumo ir imčių reprezentatyvumo principai.

- ⁽¹⁾ 1999 m. birželio 21 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1260/1999 nustatantis bendrąsias nuostatas dėl struktūrinių fondų (OL L 161, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 14 sk., 1 t., p. 31).
- ⁽²⁾ 2001 m. kovo 2 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 438/2001 nustatantis išsamias Tarybos reglamento (EB) Nr. 1260/1999 įgyvendinimo taisykles dėl struktūrinių fondų paramos valdymo ir kontrolės sistemų (OL L 63, p. 21; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 14 sk., 1 t., p. 132).
- ⁽³⁾ 2006 m. liepos 11 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1083/2006, nustatantis bendrąsias nuostatas dėl Europos regioninės plėtros fondo, Europos socialinio fondo ir Sanglaudos fondo bei panaikinantys Reglamentą (EB) N. 1260/1999 (OL L 210, p. 25).
- ⁽⁴⁾ 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1303/2013, kuriuo nustatomos Europos regioninės plėtros fondai, Europos socialiniam fondui, Sanglaudos fondai, Europos žemės ūkio fondai kaimo plėtrai ir Europos jūros reikalų ir žuvininkystės fondai bendros nuostatos ir Europos regioninės plėtros fondai, Europos socialiniam fondui, Sanglaudos fondai ir Europos jūros reikalų ir žuvininkystės fondai taikytinos bendrosios nuostatos ir panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1083/2006 (OL L 347, p. 320).